

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2007 r.

przyznająca Belgii odstępstwo w odniesieniu do regionu Flandrii na mocy dyrektywy Rady 91/676/EWG dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6654)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(2008/64/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jeśli ilości nawozu naturalnego, które państwo członkowskie zamierza stosować w przeliczeniu na hektar rocznie, różnią się od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i jego lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, muszą one być ustalone tak, by nie stanowiły przeszkody w realizacji celów określonych w art. 1 wymienionej dyrektywy i muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych kryteriów, na przykład tak, jak w omawianym przypadku, długich okresów wegetacji i upraw o wysokim poborze azotu.
- (2) Belgia złożyła wniosek do Komisji o przyznanie odstępstwa na mocy załącznika III pkt 2 akapit trzeci do dyrektywy 91/676/EWG w odniesieniu do regionu Flandrii.
- (3) Odstępstwo to dotyczy zamiaru zezwolenia przez Belgię na stosowanie w określonych gospodarstwach we Flandrii do 250 kg azotu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów zwierzęcych, na działkach stanowiących użytki zielone i zawierających uprawy kukurydzy podsiewanej użytkami zielonymi oraz do 200 kg azotu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów zwierzęcych, na działkach zawierających uprawy pszenicy ozimej, po których następuje uprawa międzyplonu, i na działkach zawierających uprawy buraków.
- (4) Akt prawny wprowadzający w życie dyrektywę 91/676/EWG w regionie Flandrii – „Dekret w sprawie ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego” (dekret w sprawie

nawozu naturalnego) – przyjęto dnia 22 grudnia 2006 r.⁽²⁾ i ma on również zastosowanie do odstępstwa, o przyznanie którego złożono wnioski.

- (5) Dekret w sprawie nawozu naturalnego ma zastosowanie na całym terytorium Flandrii.
- (6) Akt prawny wprowadzający w życie dyrektywę 91/676/EWG obejmuje ograniczenia dotyczące stosowania zarówno w odniesieniu do azotu, jak i fosforu. Stosowanie fosforu w nawozach chemicznych jest zasadniczo zabronione, chyba że przeprowadzono analizę gleby, a właściwy organ wydał odpowiednie pozwolenie.
- (7) Przedłożone dane dotyczące jakości wody wykazują tendencję spadkową w zakresie średniego stężenia azotanów w wodach gruntowych oraz w zakresie średniego stężenia składników pokarmowych (w tym fosforu) w wodach powierzchniowych.
- (8) Stosowanie azotu pochodzącego z odchodów zwierzęcych uległo w latach 1997–2005 zmniejszeniu z 162 mln kg do 122 mln kg, a stosowanie fosforu (P₂O₅) pochodzącego z odchodów zwierzęcych uległo w tym samym okresie zmniejszeniu z 72 mln kg do 50 mln kg, co w obydwu przypadkach wynika ze zmniejszenia liczby zwierząt, stosowania pasz o niskiej zawartości składników pokarmowych i przetwarzania nawozu naturalnego. Od roku 1991 stosowanie azotu i fosforu z nawozów chemicznych uległo zmniejszeniu odpowiednio o 44 % i 82 % i wynosi obecnie 57 kg azotu na hektar i 6 kg fosforanu na hektar.
- (9) Dodatkowe dokumenty przedłożone w notyfikacji świadczą o tym, że proponowana ilość, wynosząca odpowiednio 250 i 200 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów zwierzęcych, jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak długie okresy wegetacji i uprawy o wysokim poborze azotu.
- (10) Po przeanalizowaniu wniosku Komisja stwierdza, że proponowana ilość wynosząca odpowiednio 250 i 200 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów zwierzęcych nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych rygorystycznych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Belgisch Staatsblad z 29.12.2006, str. 76368.

- (11) W celu niedopuszczenia, aby stosowanie odstępstwa, o przyznanie którego złożono wniosek, doprowadziło do intensyfikacji chowu zwierząt gospodarskich, właściwe organy powinny zapewnić ograniczenie dozwolonego pogłowia zwierząt gospodarskich w każdym gospodarstwie (prawa do emisji składników pokarmowych) w regionie Flandrii, zgodnie z przepisami dekretu w sprawie nawozu naturalnego z dnia 22 grudnia 2006 r.
- (12) Niniejszą decyzję stosuje się w powiązaniu z drugim programem działania obowiązującym w regionie Flandrii na lata 2007–2010 (dekret w sprawie nawozu naturalnego z dnia 22 grudnia 2006 r.).
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na mocy art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo, o przyznanie którego Belgia złożyła wniosek w odniesieniu do regionu Flandrii pismem z dnia 5 października 2007 r. w celu zezwolenia na stosowanie większej ilości odchodów zwierzęcych od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i jego lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „gospodarstwa” oznaczają gospodarstwa prowadzące chów zwierząt gospodarskich lub nieprowadzące takiego chowu;
- b) „działka” oznacza pojedyncze pole lub grupę pól, jednolitych pod względem upraw, typu gleby i praktyk nawożenia;
- c) „użytki zielone” oznaczają trwałe lub krótkotrwałe użytki zielone (krótkotrwałe pastwiska zakładane są zwykle na okres krótszy niż cztery lata);
- d) „uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji” oznaczają użytki zielone, kukurydzę podsiewaną (przed zbiorami lub po nich) trawą koszoną i usuwaną z pola, stanowiącą międzyplon, pszenicę ozimą, po uprawie której następuje uprawa międzyplonu, buraki cukrowe lub buraki pastewne;
- e) „wypasane zwierzęta gospodarskie” oznaczają bydło (z wyjątkiem cieląt), owce, kozy i konie;
- f) „przetwarzanie nawozu naturalnego” oznacza fizyczno-mechaniczny proces oddzielania nawozu ściśniętego na dwie frakcje – stałą i oczyszczoną, przeprowadzany w celu

poprawy stosowania nawozów na gruntach rolnych i lepszego odzyskiwania azotu i fosforu;

- g) „profil glebowy” oznacza warstwę gleby sięgającą od poziomu gruntu do głębokości 0,90 m, chyba że średni najwyższy poziom wód gruntowych jest niższy; w takim przypadku jest to warstwa sięgająca do głębokości średniego najwyższego poziomu wód gruntowych.

Artykuł 3

Zakres

Niniejsza decyzja ma zastosowanie w indywidualnych przypadkach do określonych działek w danym gospodarstwie, na których prowadzi się uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji, oraz z zastrzeżeniem art. 4, 5, 6 i 7.

Artykuł 4

Roczne zezwolenie i zobowiązanie

1. Rolnicy, którzy chcą skorzystać z odstępstwa, co roku przedstawiają właściwym organom wniosek o przyznanie odstępstwa.

2. Wraz z corocznym wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, rolnicy zobowiązują się na piśmie do spełnienia warunków określonych w art. 5, 6 i 7.

3. Właściwe organy zapewniają objęcie wszystkich wniosków o przyznanie odstępstwa kontrolą administracyjną. Jeżeli kontrola wniosków, o których mowa w ust. 1, przeprowadzona przez właściwe organy wykazuje, że warunki określone w art. 5, 6 i 7 nie zostały spełnione, wnioskodawca zostaje o tym poinformowany, a wniosek odrzuca się.

Artykuł 5

Przetwarzanie nawozu naturalnego

1. Przetwarzanie nawozu naturalnego pozwala osiągnąć co najmniej skuteczność usuwania zawiesiny ciała stałego, całkowitego azotu i całkowitego fosforu we frakcji stałej odpowiednio w wysokości 80 %, 35 % i 70 %. Skuteczność usuwania we frakcji stałej ocenia się za pomocą bilansu masy.

2. Frakcję stałą uzyskaną po przetworzeniu nawozu naturalnego dostarcza się do autoryzowanego zakładu recyklingu w celu zmniejszenia wydzielanych zapachów i innych emisji, poprawy właściwości agronomicznych i higienicznych, ułatwienia składowania i użytkowania oraz lepszego odzyskiwania azotu i fosforu. Po recyklingu produktu nie stosuje się na gruntach rolnych położonych w regionie Flandrii, z wyjątkiem parków, terenów zielonych i prywatnych ogrodów.

3. Frakcja oczyszczona uzyskana po przetworzeniu nawozu naturalnego jest składowana. Aby zakwalifikować nawóz naturalny jako przetworzony, minimalny stosunek azotu do fosforu (N/P_2O_5) wynosi 3,3, a minimalne stężenie azotu wynosi 3 g na litr.

4. Rolnicy, którzy prowadzą przetwarzanie nawozu naturalnego, co roku przedkładają właściwym organom dane dotyczące ilości nawozu naturalnego poddanego przetworzeniu, ilości i miejsca przeznaczenia frakcji stałej oraz przetworzonego nawozu naturalnego oraz zawartego w nich azotu i fosforu.

5. Właściwe organy ustalają i przekazują Komisji metodologie oceny składu przetworzonego nawozu naturalnego, zróżnicowania składu oraz skuteczności przetwarzania w odniesieniu do każdego gospodarstwa korzystającego z indywidualnego odstępstwa.

6. Amoniak i inne emisje spowodowane przetwarzaniem nawozu naturalnego zbiera się i przetwarza w celu zmniejszenia szkodliwego oddziaływania na środowisko.

Artykuł 6

Stosowanie nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich i przetworzonego nawozu naturalnego stosowana na użytkach rolnych każdego roku, w tym odchodów pochodzących bezpośrednio od zwierząt, nie przekracza ilości nawozu naturalnego określonej w ust. 2, z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w ust. 3–11.

2. Ilość odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich i przetworzonego nawozu naturalnego nie przekracza 250 kg na hektar rocznie na działkach stanowiących użytki zielone i zawierających uprawy kukurydzy podsiewanej trawą oraz 200 kg azotu na hektar rocznie na działkach zawierających uprawy pszenicy ozimej, po których następuje uprawa międzyplonu, i na działkach zawierających uprawy buraków.

3. Całkowita dawka azotu jest zgodna z zapotrzebowaniem na składniki pokarmowe poszczególnych roślin uprawnych oraz uwzględnia zawartość tej substancji w glebie oraz zwiększoną dostępność azotu pochodzącego z nawozu naturalnego dzięki przetworzeniu. Dawka ta w żadnym przypadku nie przekracza 350 kg na hektar rocznie na działkach stanowiących użytki zielone, 220 kg na hektar rocznie na działkach zawierających uprawy buraka cukrowego, 275 kg na hektar rocznie na działkach zawierających uprawy pszenicy ozimej, po których następuje uprawa międzyplonu, uprawy buraków pastewnych i kukurydzy podsiewanej trawą, z wyjątkiem – w tym ostatnim przypadku – działek położonych na glebach piaszkowych, gdzie stosowanie azotu nie przekracza 260 kg na hektar rocznie.

4. Każde gospodarstwo posiada plan nawożenia dla całej powierzchni opisujący płodozmian i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz nawozów azotowych

i fosforanowych. Plan ten jest dostępny w gospodarstwie najpóźniej od dnia 15 lutego każdego roku.

Plan nawożenia zawiera:

- a) liczbę zwierząt gospodarskich, opis systemu magazynowania i przechowywania wraz z pojemnością dostępną do celów przechowywania nawozu naturalnego;
- b) obliczenie azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego i wytworzonych w gospodarstwie;
- c) opis przetwarzania nawozu naturalnego i oczekiwane cechy przetworzonego nawozu naturalnego;
- d) ilość, rodzaj i cechy nawozu dostarczonego poza gospodarstwo lub do gospodarstwa;
- e) obliczenie azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego i wykorzystanych w gospodarstwie;
- f) płodozmian oraz powierzchnię działek zawierających uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji oraz działek zawierających inne uprawy, wraz ze szkiecową mapką określającą położenie poszczególnych działek;
- g) przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu w podziale na poszczególne działki;
- h) stosowane ilości azotu i fosforu pochodzących z nawozu naturalnego w podziale na poszczególne działki;
- i) stosowane ilości azotu i fosforu pochodzących z nawozów chemicznych i innych nawozów w podziale na poszczególne działki.

W celu zapewnienia spójności między planami a faktycznymi praktykami rolniczymi plany poddaje się przeglądowi nie później niż w ciągu siedmiu dni po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w praktykach rolniczych.

5. Każde gospodarstwo przygotowuje swój rejestr nawożenia. Jest on każdego roku przedkładany właściwemu organowi.

6. Każde gospodarstwo rolne, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zgadza się na objęcie kontrolą stosowania, planu i rejestru nawożenia.

7. Analizę zawartości azotu i fosforu w glebie przeprowadza się w każdym gospodarstwie co najmniej raz na cztery lata w odniesieniu do każdej działki. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na każde 5 hektarów użytków w gospodarstwie.

8. Każdego roku jesienią dokonuje się pomiaru stężenia azotu w profilu glebowym w przynajmniej 25 % gospodarstw, które korzystają z odstępstwa. Pobieranie próbek gleby i jej analiza obejmuje co najmniej 5 % działek, na których prowadzi się uprawy o wysokim poborze azotu i długim okresie wegetacji oraz co najmniej 1 % innych działek. Należy pobrać co najmniej trzy próbki reprezentujące trzy różne warstwy gleby z każdych dwóch hektarów użytków w gospodarstwie.

9. Nie rozrzuca się nawozu naturalnego w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

10. Co najmniej dwie trzecie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego z wyjątkiem azotu pochodzącego z odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich wykorzystuje się do 15 maja każdego roku.

11. Współczynniki wydalania azotu i fosforu przez bydło, ustanowione w art. 27 ust. 1 flamandzkiego dekretu w sprawie nawozu naturalnego z dnia 22 grudnia 2006 r., stosuje się od pierwszego roku obowiązywania niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Gospodarowanie gruntami

Rolnicy korzystający z indywidualnego odstępstwa stosują następujące środki:

- a) użytki zielone należy zaorać na wiosnę;
- b) użytki zielone nie obejmują roślin strączkowych ani innych roślin wiążących azot atmosferyczny;
- c) po zaoraniu trawy następuje bezpośrednio uprawa roślin o wysokim poborze azotu, a w roku, w którym nastąpiło zaoranie trwałych użytków zielonych, nie stosuje się nawozów;
- d) międzyplony wysiewa się bezpośrednio po zbiorach pszenicy ozimej i nie później niż dnia 10 września;
- e) w celu zapewnienia stałej pokrywy roślinnej na gruntach ornych, która pozwala odzyskać azotany wymyte z podglebia w okresie jesiennym oraz ogranicza ich wymywanie w okresie zimowym, nie wykonuje się orki międzyplonów przed dniem 15 lutego.

Artykuł 8

Pozostałe środki

1. Stosowanie odstępstwa odbywa się bez uszczerbku dla środków niezbędnych do osiągnięcia zgodności z pozostałym prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska.

2. Właściwe organy zapewniają zgodność odstępstw przyznanych w celu stosowania przetworzonego nawozu naturalnego z możliwościami autoryzowanych zakładów w zakresie przetwarzania frakcji stałej.

Artykuł 9

Środki dotyczące produkcji i transportu nawozu naturalnego

1. Właściwe organy zapewniają przestrzeganie ograniczenia dozwolonego pogłowia zwierząt gospodarskich w każdym gospodarstwie (prawa do emisji składników pokarmowych) w regionie Flandrii, zgodnie z przepisami dekretu w sprawie nawozu naturalnego z dnia 22 grudnia 2006 r.

2. Właściwe organy gwarantują, że transport nawozu naturalnego, prowadzony przez akredytowanych przewoźników należących do kategorii A 2^ob, A 5°, A 6°, B oraz C zgodnie z art. 4 i 5 flamandzkiego dekretu ministerialnego z dnia 19 lipca 2007 r.⁽¹⁾, jest rejestrowany za pomocą systemów nawigacji satelitarnej.

3. Właściwe organy gwarantują, że przed każdym przewozem dokonuje się oceny składu nawozu naturalnego pod kątem stężenia azotu i fosforu. Uznane laboratoria analizują próbki nawozu naturalnego, a wyniki analizy są przekazywane właściwym organom i rolnikowi odbiorcy.

Artykuł 10

Monitorowanie

1. Właściwy organ sporządza i co roku aktualizuje mapy określające odsetek gospodarstw rolnych, liczbę działek, odsetek zwierząt gospodarskich oraz odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem w każdej gminie. Mapy te są co roku przedstawiane Komisji, po raz pierwszy do dnia 1 lutego 2008 r.

2. Aby ocenić wpływ odstępstwa na jakość wody, ustanawia się i prowadzi sieć monitorowania w celu pobierania próbek wód powierzchniowych i gruntowych.

3. Badania i analiza składników odżywczych dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach korzystających z indywidualnych odstępstw. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wypłukiwanych azotanów i strat fosforu z działek, gdzie stosuje się do 200 kg azotu na hektar rocznie oraz 250 kg azotu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich i przetworzonego nawozu naturalnego zgodnie z art. 6 ust. 2.

⁽¹⁾ Belgisch Staatsblad z 31.8.2007, str. 45564.

4. Wyznacza się punkty monitorowania, odpowiadające co najmniej 150 gospodarstwom, aby dostarczyć danych na temat stężenia azotu i fosforu w wodzie glebowej, na temat azotu mineralnego w profilu glebowym i odpowiednio strat azotu i fosforu wraz z wodą odprowadzaną ze strefy korzeniowej do wód gruntowych oraz strat azotu i fosforu poprzez odpływ powierzchniowy i podpowierzchniowy, zarówno w warunkach przyznanego odstępstwa, jak i bez takiego odstępstwa. Punkty monitorowania reprezentują wszystkie typy gleby (gleby gliniaste, torfowe, piaszkowe i lessowe), praktyki nawożenia i uprawy. Skład sieci monitorowania nie ulega zmianom w okresie stosowania niniejszej decyzji.

5. Szczególne monitorowanie wody prowadzi się w zlewniach rolniczych na glebach piaszkowych.

Artykuł 11

Kontrole

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole administracyjne wszystkich gospodarstw korzystających z indywidualnego odstępstwa w celu oceny zgodności z maksymalną ilością azotu pochodzącego z odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich na hektar rocznie, z maksymalnymi poziomami nawożenia azotem i fosforem, z warunkami użytkowania gruntów oraz przetwarzania i transportu nawozu naturalnego.

2. Właściwe organy zapewniają kontrolę wyników analizy dotyczącej stężenia azotu w profilu glebowym w okresie jesiennym. Jeżeli kontrole wykazą, że na danej działce przekroczono pułap wynoszący 90 kg azotu na hektar lub niższe wartości, ustanowione przez rząd flamandzki zgodnie z art. 14 ust. 1 flamandzkiego dekretu w sprawie nawozu naturalnego z dnia 22 grudnia 2006 r., rolnik zostaje o tym poinformowany, a działkę wyłącza się z odstępstwa w kolejnym roku.

3. Właściwe organy zapewniają kontrole na miejscu co najmniej 1 % operacji przewozowych nawozu naturalnego, w oparciu o ocenę ryzyka i wyniki kontroli administracyjnych, o których mowa w ust. 1. Kontrole obejmują co najmniej sprawdzenie wypełnienia obowiązków dotyczących akredytacji, ocenę dodatkowych dokumentów, sprawdzenie pochodzenia i przeznaczenia nawozu naturalnego oraz pobranie próbek przewożonego nawozu naturalnego. W odpowiednich przypadkach pobieranie próbek nawozu naturalnego można prowadzić podczas operacji załadunku za pomocą umieszczonych na pojazdach automatycznych próbników do pobierania próbek nawozu. Laboratoria uznane przez właściwe organy analizują próbki nawozu naturalnego, a wyniki analizy są przekazywane rolnikowi dostawcy i rolnikowi odbiorcy.

4. W oparciu o analizę ryzyka, wyniki kontroli z poprzednich lat i wyniki ogólnych kontroli wyrwykowych dotyczących prawodawstwa wprowadzającego w życie dyrektywę 91/676/EWG opracowuje się program inspekcji w terenie. Kontrole w terenie obejmują co najmniej 5 % gospodarstw rolnych korzystających z indywidualnego odstępstwa w odniesieniu do warunków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.

Artykuł 12

Sprawozdawczość

1. Każdego roku właściwy organ przekazuje Komisji wyniki monitorowania wraz ze sprawozdaniem dotyczącym zmian jakości wody, z oceną pozostałości azotu w profilu glebowym w okresie jesiennym w odniesieniu do różnych upraw w gospodarstwach korzystających z odstępstwa oraz z praktyką oceniania. Sprawozdanie dostarcza informacji na temat przeprowadzania oceny wprowadzenia w życie warunków odstępstwa poprzez kontrole na poziomie gospodarstw i działek, a także zawiera informacje na temat gospodarstw niespełniających warunków, uzyskane na podstawie kontroli administracyjnych i kontroli w terenie.

2. Sprawozdanie zawiera również informacje dotyczące przetwarzania nawozu naturalnego, w tym dalszego przetwarzania i wykorzystania frakcji stałych, jak również przedstawia szczegółowe dane na temat cech systemów przetwarzania, ich skuteczności oraz składu przetworzonego nawozu naturalnego.

3. Oprócz danych, o których mowa w ust. 1 i 2, sprawozdanie zawiera dane związane z nawożeniem we wszystkich gospodarstwach korzystających z indywidualnego odstępstwa, tendencje w produkcji nawozów naturalnych w regionie Flandrii w odniesieniu do azotu i fosforu, wyniki kontroli administracyjnych i w terenie dotyczących transportu nawozu naturalnego i wyniki kontroli bilansu składników pokarmowych na poziomie gospodarstw w celu obliczania współczynników wydalania w przypadku świń i drobiu.

4. Pierwsze sprawozdanie należy przedłożyć do grudnia 2008 r. a następnie do lipca każdego kolejnego roku.

5. Komisja uwzględni uzyskane w ten sposób wyniki podczas rozpatrywania ewentualnego nowego wniosku o przyznanie odstępstwa.

Artykuł 13

Stosowanie

Niniejsza decyzja ma zastosowanie w związku z programem działania na lata 2007–2010 obowiązującym w regionie Flandrii (dekret w sprawie nawozu naturalnego z dnia 22 grudnia 2006 r.). Niniejsza decyzja wygasa z dniem 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji
